

Ministeren for skatter og afgifter (Hjortnæs):

Jeg skal herved tillade mig at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af toldloven.

(Lovforslag nr. L 35).

Ved forslaget foreslås det at ophæve nogle bestemmelser i toldloven, der ophører at have virkning den 1. juli 1980, når to EF-forordninger træder i kraft.

Den ene forordning omhandler fritagelse for og godtgørelse af import- og eksportafgifter. Dens bestemmelser træder i stedet for toldlovens bestemmelser om særlig toldgodtgørelse og om tilbagebetaling af for meget opkrævet told. Som det fremgår af bemærkningerne til forslagens § 1, nr. 3, er den væsentligste virkning heraf, at bestemmelserne om tilbagebetaling af for meget opkrævet told fra 1. juli 1980 bliver noget mere lempelige end de nugældende bestemmelser i toldloven.

Den anden forordning omhandler efteroprævning af for lidt opkrævet import- og eksportafgift. Den fastsætter som hovedregel forældelsesfristen for sådanne efterkrav til 3 år, medens forældelsesfristen efter de nugældende danske bestemmelser er 5 år. Denne forandring får dog ingen reel betydning, da toldvæsenet efter gældende praksis kun foretager efteroprævning af for lidt betalt told vedrørende varer, der er fortoldet inden for de seneste 3 år.

De nuværende bestemmelser i toldloven om forældelse af krav om tilbagebetaling eller efterbetaling af told gælder også for forbrugsafgifter, der opkræves ved varers fortoldning. Da de to forordninger alene gælder for told, er det i forslagens § 1, nr. 3, foreslået, at krav om tilbagebetaling eller efterbetaling af beløb, der ved varers fortoldning er opkrævet for meget eller for lidt i forbrugsafgifter, fortsat skal forældes efter samme regler, som gælder for forældelse af krav vedrørende told.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministrene.

1) Til *undervisningsministeren* af:

Bertel Haarder (V):

»Vil ministeren ændre sin bekendtgørelse af 26. september 1979, således at unge uden teoretisk uddannelse fortsat kan blive optaget på et børnehave- eller fritidspædagogseminarium?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren har med sin bekendtgørelse af 26. september skærpet adgangsbetingelserne til børnehave- og fritidspædagoguddannelserne. Der kræves nu enten studentereksamen eller en erhvervsuddannelse eller to beståede HF-fag plus erhvervs erfaring i to år. Dermed udelukkes den ellers meget omtalte restgruppe, der er gået tidligt ud af skolen, og som hidtil gennem erhvervs erfaring og højskoleophold har kunnet skaffe sig adgang til disse meget efterspurgte arbejdsområder.

Det kan ikke være hensynet til børnene, der har ført til denne forstærkede diskrimination mod en gruppe unge, der i forvejen udelukkes fra flere og flere områder. Det er snarere hensynet til Børne- og Ungdomspædagogernes Landsorganisation (BUPL) og det pågældende uddannelsesråd, der her ser en chance for at hæve den pågældende personalegruppes status, jfr. førskolebetænkningen, 2. del, s. 25 og 48.

Det er karakteristisk, at ministeren ikke tillægger praktisk arbejde i en børnehave nogen særlig værdi, skønt det jo ellers kunne være mindst lige så kvalificerende som nogle eksamenspapirer i nogle helt irrelevante fag.

Hvis der overhovedet skal være sammenhæng mellem ministerens redegørelse i foråret om de 16-19-årige og hendes konkrete handlinger, så må dette cirkulære omgående laves om. Samtidig bør ministeren opfylde løftet om at se kritisk på aldersbetingelsen (18 år), der her – som på andre områder – medvirker til at gøre gymnasiet til ventestation.

Ministeren har med sin tilslutning til U 90 gjort restgruppeproblemet til et politisk hovedspørgsmål. Hendes nye bekendtgørelse viser tydeligere end noget andet, hvad det er for kræfter og mekanismer, der skaber restgrupper. Det er nemlig bl. a. organisationerne og følgaftige embedsmænd og ministre.